Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 19. marca 2012 *

„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Zloraba prevladujočega položaja — Zavrnitev pritožbe — Upravičen interes — Interes Skupnosti — Deloma očitno nedopustna in deloma očitno neutemeljena tožba“

V zadevi T-273/09,

Associazione „Giùlemanidallajuve“ s sedežem v Cerignoli (Italija), ki jo zastopajo L. Misson, G. Ernes in A. Pel, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo A. Bouquet in V. Di Bucci, zastopnika, skupaj z J. Derennejem, odvetnikom,

tožena stranka,

ob intervenciji

Fédération internationale de football association (FIFA) s sedežem v Zürichu (Švica), ki jo zastopata A. Barav in D. Reymond, odvetnika,

intervenientka,

katere predmet je predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2009) 3916 z dne 12. maja 2009, sprejete na podlagi člena 7(2) Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004, o zavrnitvi – zaradi neobstoja pravnega interesa in interesa Skupnosti – pritožbe, ki jo je tožeča stranka vložila zaradi kršitev členov 81 ES in 82 ES, ki so jih domnevno storili Federazione italiana giuoco calcio, Comitato olimpico nazionale italiano, Union of European Football Associations in Fédération Internationale de football association, v povezavi s sankcijami, naloženimi Juventus Football Club SpA iz Torina (Italija) (zadeva COMP/39464 – Navijači Juventusa iz Torina/FIGC-CONI-UEFA-FIFA),

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi I. Pelikánová, predsednica, K. Jürimäe, sodnica, in M. van der Woude (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

* Jezik postopka: francoščina.

Sklep

Dejansko stanje

1 Associazione „Giùlemanidallajuve“ (v nadaljevanju: združenje ali tožeča stranka) je neprofitno združenje, katerega člani so člani združenja, mali delničarji in navijači Juventus Football Club SpA iz Torina (Italija) (v nadaljevanju: Juventus).

2 Združenje je bilo ustanovljeno za varovanje interesov članov in izpodbijanje sankcij, naloženih Juventusu leta 2006 zaradi nekaterih nezakonitih ravnanj, katerih namen je bil vplivati na odločitev sodnikov.

3 Te sankcije je zvezna komisija za pritožbe Federazione italiana giuoco calcio (nogometna zveza Italije, v nadaljevanju: FIGC) naložila Juventusu z odločbo z dne 14. julija 2006. Sankcije je nato v pretežnem delu potrdilo zvezno razsodišče FIGC z odločbo z dne 25. julija 2006 ter odbor za poravnavo in arbitražo pri Comitato olimpico nazionale italiano (nacionalni olimpijski komite Italije, v nadaljevanju: CONI) z odločbo z dne 27. oktobra 2006. Sankcije so privedle do naložitve globe Juventusu, odvzema njegovega naslova državnega prvaka Italije za sezono 2004/2005, do tega, da mu ni bil podeljen naslov državnega prvaka Italije za sezono 2005/2006, in njegovega nazadovanja na zadnje mesto na lestvici Serie A italijanskega prvenstva v tej sezoni. Po tej odločbi je moral Juventus v sezoni 2006/2007 igrati v Serie B, odvzetih mu je bilo 9 točk in v tej sezoni na evropski ravni ni mogel sodelovati v Champions League (liga prvakov), čeprav se je uvrstil v to tekmovanje.

4 Združenje je po vložitvi tožbe na Tribunale amministrativo regionale di Lazio (regionalno upravno sodišče italijanske pokrajine Lazio, v nadaljevanju: TAR) na podlagi člena 7(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 [ES] in 82 [ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81) 1. junija 2007 pri Komisiji Evropskih skupnosti vložilo pritožbo. Namen te pritožbe je bila prijava domnevnih kršitev členov 81 ES in 82 ES, ki naj bi jih storili – neodvisno eden od drugega in/ali skupaj – FIGC, CONI, Union of European Football Associations (Združenje evropskih nogometnih zvez, v nadaljevanju: UEFA) in Fédération internationale de football association (Mednarodna zveza nogometnih združenj, v nadaljevanju: FIFA) v okviru naložitve sankcij Juventusu. Združenje v bistvu navaja, da so bili ustanovitev organov FIGC in CONI, ki so se izrekli o disciplinskih vprašanjih (zvezna komisija za pritožbe FIGC, zvezno razsodišče FIGC ter odbor za poravnavo in arbitražo pri CONI), in postopki, ki so jih vodili ti organi, nezakoniti. Poleg tega so bili disciplinski ukrepi po njegovem mnenju neupravičeno strogi in diskriminatorni, kar je škodovalo Juventusu in številnim podpornikom, delničarjem in navijačem kluba.

5 Komisija je 10. julija 2007 povabila FIGC, CONI, FIFA in UEFA, naj predložijo stališča o pritožbi. Združenje je 19. februarja 2008 pozvalo Komisijo, naj se izreče o pritožbi. Komisija je odgovorila z dopisom z dne 14. marca 2008 in pojasnila, da njene službe preučujejo pritožbo. Tožeča stranka je 26. junija 2008 pri Splošnem sodišču vložila tožbo zaradi nedelovanja na podlagi člena 232 ES. Zadeva je bila vpisana pod opravilno številko T-254/08. Komisija je istega dne od združenja zahtevala dodatna pojasnila. Od združenja je 10. julija 2008 zahtevala nadaljnje podatke. Združenje je na ti zahtevi odgovorilo z dopisom z dne 1. avgusta 2008.

6 Komisija je tožečo stranko z dopisom z dne 29. avgusta 2008 v skladu s členom 7(1) Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 [ES] in 82 [ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81) obvestila, da po preizkusu navedenih dejanskih in pravnih okoliščin meni, da združenje nima pravnega interesa za vložitev pritožbe v smislu člena 7(2) Uredbe št. 1/2003 in da vsekakor ni zadostnega interesa Skupnosti za uvedbo preiskave o zatrjevanih kršitvah. Tožeča stranka je na ta dopis odgovorila z dopisoma z dne 25. septembra in 30. oktobra 2008 in vztrajala pri svojem začetnem stališču.

7 Komisija je 12. maja 2009 na podlagi člena 7(2) Uredbe št. 773/2004 sprejela Odločbo C(2009) 3916, s katero je zavrnila pritožbo (v nadaljevanju: izpodbijana odločba). Komisija je primarno navedla, da tožeča stranka nima pravnega interesa, podredno pa, da ni zadostnega interesa Skupnosti za izvedbo preiskave.

8 V zvezi z neobstojem pravnega interesa je Komisija najprej poudarila, da združenje ne zastopa interesa Juventusa in da ne deluje v njegovem imenu. Komisija je poleg tega menila, da združenje ni dokazalo kršitve ekonomskih interesov svojih članov, pa naj gre za navijače ali manjšinske delničarje Juventusa.

9 Glede neobstoja zadostnega interesa Skupnosti za izvedbo preiskave, ki ga je podredno navedla, je Komisija ugotovila, da tudi če bi šteli, da bi zatrjevane kršitve lahko vplivale na trgovino znotraj Skupnosti, prijavljeno ravnanje ni znatno vplivalo na delovanje skupnega trga. Vsekakor bi se zaradi nadaljevanja preiskave od Komisije zahtevala uvedba nesorazmerno obširne preiskave glede na majhno verjetnost, da bo ugotovljena kršitev.

10 Šesti senat Splošnega sodišča je po sprejetju izpodbijane odločbe odločil, da se postopek s tožbo zaradi nedelovanja, ki jo je vložilo združenje, ustavi (sklep Splošnega sodišča z dne 22. decembra 2009 v zadevi Associazione „Giùlemanidallajuve“ proti Komisiji, T-254/08, neobjavljen v ZOdl.).

Postopek in predlogi strank

11 Združenje je 10. julija 2009 vložilo to tožbo.

12 FIFA (v nadaljevanju: intervenientka) je z vlogo z dne 23. novembra 2009 predlagala intervencijo v podporo predlogom Komisije. Predsednik šestega senata je s sklepom z dne 18. marca 2010 ugodil temu predlogu.

13 Ker se je sestava senatov Splošnega sodišča spremenila in je bil sodnik poročevalec premeščen v četrti senat, je bila ta zadeva dodeljena temu senatu.

14 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razglasi za nično;

— Komisiji odredi, da začne preiskavo za ugotovitev kršitev členov 81 ES in 82 ES s strani FIGC, CONI, UEFA in FIFA, pri čemer je namen te preiskave:

  — razglasitev ničnosti predpisov, ki kršijo člena 81 ES in 82 ES, ter odpravo sankcij, ki so jih FIGC, CONI in UEFA naložili Juventusu;

  — naložitev FIGC, CONI, UEFA in FIFA, naj plačajo odškodnino, enakovredno škodi, ki jo je dejansko utrpelo združenje, ker so ta podjetja in podjetniška združenja kršila člena 81 ES in 82 ES;

  — naložitev primernih sankcij.

15 Tožeča stranka v repliki tudi predlaga, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov.

16 Komisija in intervenientka Splošnemu sodišču predlagata, naj:

— zavrne tožbo;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

17 Splošno sodišče lahko v skladu s členom 111 Poslovnika Splošnega sodišča, če očitno ni pristojno za odločanje o tožbi ali če je tožba očitno nedopustna ali očitno brez pravne podlage, odloči z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek.

18 Splošno sodišče v obravnavani zadevi meni, da je o zadevi dovolj poučeno na podlagi listin v spisu, zato bo na podlagi tega člena o tej tožbi odločilo z obrazloženim sklepom, ne da bi začelo ustni postopek.

1. *Predlog tožeče stranke: naložitev odredbe Komisiji*

19 Tožeča stranka z drugim tožbenim predlogom Splošnemu sodišču predlaga, naj Komisiji odredi, da začne preiskavo za ugotovitev zatrjevanje kršitve, pri čemer je namen te preiskave razglasitev ničnosti zadevnih predpisov in sankcij, naložitev FIGC, CONI, UEFA in FIFA, naj plačajo odškodnino, enakovredno škodi, ki jo je dejansko utrpelo združenje, in naložitev primernih sankcij.

20 V zvezi s tem Splošno sodišče opozarja, da v skladu z ustaljeno sodno prakso sodišče Unije ni pristojno za nalaganje odredb institucijam v okviru nadzora zakonitosti, ki ga izvaja. Na podlagi člena 233 ES mora namreč institucija, ki je izdala akt, ki je bil razglašen za ničen, sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe, izdane v okviru odločanja o ničnostni tožbi (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 27. novembra 1997 v zadevi Tremblay in drugi proti Komisiji, T-224/95, Recueil, str. II-2215, točka 36 in navedena sodna praksa).

21 Iz tega sledi, da je treba predlog tožeče stranke, naj se Komisiji naloži odredba, zavrniti kot očitno nedopusten.

2. *Predlog za razglasitev ničnosti*

22 Opozoriti je treba, kot je to storila Komisija, da tožba ni razdeljena na tožbene razloge, ki se navajajo zoper izpodbijano odločbo. Prvemu delu z naslovom „Dejstva“ (točke od 1 do 27 tožbe) sledijo navedbe, ki se nanašajo na to, kako je Komisija obravnavala pritožbo (točke od 28 do 42 tožbe), na upravičen interes združenja (točke od 43 do 63 tožbe), na dopustnost tožbe pred Splošnim sodiščem (točke od 64 do 72 tožbe) in časovno omejitev sankcij, naloženih Juventusu (točke od 73 do 76 tožbe). V tožbi je nato ustrezno utemeljen del z naslovom „Pravo“, ki se nanaša na kršitev členov 81 ES in 82 ES s strani zadevnih organov športnih organizacij in v katerem so ponovljene trditve tožeče stranke iz pritožbe zoper prijavljene ukrepe in nekatera pojasnila združenja v odgovor na dopis Komisije z dne 29. avgusta 2008 (točke od 77 od 368 tožbe).

23 Tožeča stranka v točkah od 371 do 373 povzema svoje očitke:

— Komisija ni dovolj upoštevala pravnih in dejanskih okoliščin, navedenih v pritožbi, ter zato kršila svojo nalogo izvajanja in vodenja politike konkurence ter svojo obveznost obrazložitve;

— iz tega izhaja, da so ukrepi, ki so predmet pritožbe, očitno v nasprotju s členoma 81 ES in 82 ES.

24 Ker je tožeča stranka je v tožbi v bistvu ponovila besedilo svoje pritožbe, je težko, kot poudarja Komisija, opredeliti tožbene razloge za razglasitev ničnosti, navedene proti sklepanju Komisije iz izpodbijane odločbe.

25 Komisija je na podlagi tega, kako je sama razumela tožbo, v odgovoru na tožbo lahko ugotovila obstoj petih tožbenih razlogov. Tako ugotovljeni tožbeni razlogi naj bi se nanašali, prvič, na to, da je Komisija kršila obveznost obrazložitve, drugič, na kršitev pojma pravnega interesa v smislu člena 7(2) Uredbe

št. 1/2003, tretjič, na to, da je Komisija kršila svojo nalogo izvajanja in vodenja politike konkurence, četrtič, na kršitev pojma interesa Skupnosti za preizkus pritožbe in, petič, na kršitev členov 81 ES in 82 ES.

26 Tožeča stranka v repliki ni izpodbijala te razlage tožbe in je svoje očitke strukturirala na podlagi tožbenih razlogov, ki jih je Komisija ugotovila v odgovoru na tožbo.

27 Komisija je v dupliki ugotovila tudi obstoj novega tožbenega razloga, ki ga je tožeča stranka navedla v odgovoru na tožbo in ki se nanaša na nespoštovanje načela dobrega upravljanja.

28 Spomniti je treba, da morata biti v skladu s členom 44(1)(c) Poslovnika v vsaki tožbi navedena predmet spora in kratek povzetek tožbenih razlogov. V skladu z ustaljeno sodno prakso morajo biti ti elementi dovolj jasni in natančni, da toženi stranki omogočijo pripravo obrambe in Splošnemu sodišču odločitev, po potrebi brez nadaljnjih informacij, o tožbi. Da bi se zagotovila pravna varnost in dobro delovanje sodstva, je nujno, da so pomembni dejanski in pravni elementi, na katerih temelji tožba, iz besedila tožbe razvidni vsaj na kratko, vendar dosledno in razumljivo (sklepa Splošnega sodišča z dne 28. aprila 1993 v zadevi De Hoe proti Komisiji, T-85/92, Recueil, str. II-523, točka 20, in z dne 21. maja 1999 v zadevi Asia Motor France in drugi proti Komisiji, T-154/98, Recueil, str. II-1703, točka 49, ter sodba Splošnega sodišča z dne 15. junija 1999 v zadevi Ismeri Europa proti Računskemu sodišču, T-277/97, Recueil, str. II-1825, točka 29). Podobno se zahteva, če se v utemeljitev tožbenega razloga navaja očitek (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2005 v zadevi Honeywell proti Komisiji, T-209/01, ZOdl., str. II-5527, točka 55 in navedena sodna praksa).

29 V obravnavani zadevi Splošno sodišče meni, da tožba kljub očitnim pomanjkljivostim vsebuje dovolj informacij, da se je Komisija lahko opredelila do njene vsebine in da lahko Splošno sodišče opravi nadzor.

30 Tožba je torej v delu, v katerem se nanaša na razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe, dopustna. Zato je treba preučiti trditve tožeče stranke na podlagi tožbenih razlogov, ki jih je ugotovila Komisija in glede katerih Splošno sodišče meni, da v bistvu ustrezajo vsebini tožbe.

31 Splošno sodišče bo najprej preizkusilo četrti tožbeni razlog, ki se nanaša na pojem interesa Skupnosti. Trditve tožeče stranke, ki jih je mogoče uvrstiti v okvir tega tožbenega interesa, se namreč zdijo najbolj podprte. Poleg tega se četrti tožbeni razlog nanaša na enega od stebrov, na katere je Komisija oprla svoje sklepanje, na podlagi katerega je zavrnila pritožbo, drugi steber pa je neobstoj pravnega interesa združenja (glej točke od 7 do 9 zgoraj).

32 Ugotoviti je treba, da že vsak od teh dveh stebrov sam po sebi zadostuje za utemeljitev zavrnitve pritožbe. V teh okoliščinah analiza drugega tožbenega razloga, ki se nanaša na to, da je Komisija kršila pojem pravnega interesa, ne bo potrebna, če je zavrnjen četrti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pojma interesa Skupnosti (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2006 v zadevi SELEX Sistemi Integrati proti Komisiji, T-155/04, ZOdl., str. II-4797, točka 47 in navedena sodna praksa).

Četrti tožbeni razlog: kršitev pojma interesa Skupnosti

33 V skladu z ustaljeno sodno prakso lahko Komisija, kadar pritožbam, ki jih prejme in ki se nanašajo na kršitev členov 81 ES in 82 ES, določi različne stopnje prednosti, določi vrstni red, po katerem bo obravnavala te pritožbe, in se sklicuje na interes, ki ga ima Skupnost v zvezi z določeno zadevo, kot na eno izmed meril za določitev prednosti (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 18. septembra 1992 v zadevi Automec proti Komisiji, T-24/90, Recueil, str. II-2223, točke od 83 do 85).

34 Komisija mora pri presoji interesa Skupnosti za nadaljnjo obravnavo neke zadeve zlasti pretehtati pomen, ki ga ima domnevna kršitev za delovanje skupnega trga, verjetnost, da dokaže kršitev, in obseg preiskave, ki je potrebna, da čim bolje izpolni svojo nalogo nadzora nad spoštovanjem členov 81 ES in 82 ES (zgoraj v točki 33 navedena sodba Automec proti Komisiji, točka 86).

35 Tako bo Komisija pritožbo glede kršitve členov 81 ES in 82 ES, če se ugotovi obstoj vpliva na trgovino znotraj Skupnosti, obravnavala samo, če obstaja zadosten interes Skupnosti. Tako je lahko zlasti, če bi zaradi prijavljene kršitve lahko nastale večje motnje v delovanju skupnega trga (sodba Sodišča z dne 23. aprila 2009 v zadevi AEPI proti Komisiji, C-425/07 P, ZOdl., str. I-3205, točka 54).

36 Nadzor sodišča Unije nad izvrševanjem pooblastila za odločanje po prostem preudarku, ki ga ima Komisija pri obravnavanju pritožb, ne sme pripeljati do zamenjave presoje Komisije glede interesa Skupnosti s presojo sodišča, ampak je namenjen preverjanju, da sporna odločba ne temelji na vsebinsko nepravilnih dejstvih in da ni prišlo do napačne uporabe prava, očitne napake pri presoji ali zlorabe pooblastil (sodbi Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2001 v zadevi SEP proti Komisiji, T-115/99, Recueil, str. II-691, točka 34, in z dne 26. januarja 2005 v zadevi Piau proti Komisiji, T-193/02, ZOdl., str. II-209, točka 81).

37 V obravnavani zadevi je Komisija izključila obstoj interesa Skupnosti za izvedbo preiskave na podlagi dveh ugotovitev.

38 Komisija je v točkah od 41 do 49 izpodbijane odločbe primarno menila, da prijavljeno ravnanje ni znatno vplivalo na delovanje skupnega trga v smislu zgoraj navedene sodne prakse, in to zaradi štirih razlogov, prvič, omejenega gospodarskega obsega zadeve in vpliva na omejeno število potrošnikov, drugič, sproženih postopkov pred pristojnimi nacionalnimi sodišči, tretjič, omejenega geografskega obsega domnevnih omejitev in, četrtič, prenehanja učinkov zatrjevanih omejitev.

39 Komisija je v točkah od 50 do 56 izpodbijane odločbe podredno ugotovila, da bi se z nadaljevanjem preiskave od nje vsekakor zahtevala uvedba nesorazmerno obširne preiskave glede na majhno verjetnost, da bo kršitev ugotovljena.

40 Komisija ob podpori intervenientke navaja, da tožeča stranka ni izpodbijala tega drugega dela njenega sklepanja, ki je bilo podredno navedeno v izpodbijani odločbi. Iz tega po mnenju Komisije sledi, da – tudi če bi bile trditve tožeče stranke glede prvega dela njenega sklepanja utemeljene – na podlagi tega ne bi bilo mogoče ovreči njene ugotovitve o neobstoju interesa Skupnosti za izvedbo preiskave. Trditve tožeče stranke v okviru četrtega tožbenega razloga naj bi bile torej brezpredmetne.

41 Takega argumenta ni mogoče sprejeti.

42 Čeprav namreč tožeča stranka ni formalno izpodbijala utemeljenosti ugotovitve Komisije v zvezi z nesorazmernostjo preiskave glede na majhno verjetnost, da bo ugotovljena kršitev, v točki 373 tožbe navaja, da so bili ukrepi, ki so predmet pritožbe, očitno v nasprotju s členoma 81 ES in 82 ES. Tožeča stranka v točki 146 replike zatrjuje, da je v pritožbi navedla vse dejanske in pravne elemente, ki so potrebni, da Komisiji čim bolj olajšajo preiskavo. Iz tega sledi, da bi lahko tožbo, zlasti njen del z naslovom „Pravo“, ki se nanaša na kršitev členov 81 ES in 82 ES s strani zadevnih organov športnih organizacij, razlagali tako, da je namenjena tudi izpodbijanju podredne ugotovitve Komisije iz točk od 50 do 56 izpodbijane odločbe, ki se nanaša na nesorazmeren obseg preiskave glede na majhno verjetnost, da bo ugotovljena kršitev.

43 Po tej ugotovitvi je treba preučiti, prvič, ali ugotovitev Komisije o neobstoju znatnega vpliva na delovanje skupnega trga, ki je primarno navedena v točkah od 41 do 49 izpodbijane odločbe, temelji na vsebinsko nepravilnih dejstvih in ali je prišlo do napačne uporabe prava, očitne napake pri presoji

ali zlorabe pooblastil. Če tožeča stranka ne izpodbija take ugotovitve, analiza o podredni ugotovitvi Komisije, navedeni v točkah od 50 do 56 izpodbijane odločbe, ne bo več potrebna (glej v tem smislu zgoraj v točki 32 navedeno sodbo SELEX Sistemi Integrati proti Komisiji, točka 47).

44 Tožeča stranka v točki 28 tožbe najprej poudarja, da je Komisija na podlagi štirih argumentov (glej točko 38 zgoraj) ugotovila, da ni interesa Skupnosti in znatnega vpliva na delovanje skupnega trga, pri čemer trije argumenti – ki se nanašajo na omejen gospodarski obseg zadeve, postopke pred pristojnimi nacionalnimi sodišči in prenehanje učinkov zatrjevanih kršitev – niso upoštevni, saj se ne nanašajo na problematiko, povezano z vplivom na trgovino med državami članicami.

45 Tožeča stranka nato v tožbi posamično in zunaj konteksta navaja več trditev, za katere je mogoče šteti, da z njimi izpodbija razlogovanje Komisije glede neobstoja znatnega vpliva na delovanje trga. Te trditve se nanašajo na, prvič, mednarodni obseg zadeve, drugič, trajnost učinkov prijavljenih kršitev, tretjič, nezadostnost nacionalnih pravnih sredstev in, četrtič, gospodarski obseg zadeve.

Mednarodni obseg zadeve

46 Najprej je treba združiti vse trditve tožeče stranke, ki bi lahko bile povezane z geografskim obsegom zatrjevane kršitve.

47 Tožeča stranka v delu tožbe z naslovom „Pravo: kršitev členov 81 [ES] in 82 [ES]“, in sicer v točkah od 123 do 138 tožbe, vztraja pri mednarodni naravi spora in navaja, da prijavljeni ukrepi niso izključeni iz prepovedi iz členov 81 ES in 82 ES, saj znatno vplivajo na trg, ker imajo ravnanja vpliv na vsem italijanskem ozemlju (učinek razdelitve na ravni Italije) in omejujejo prosto konkurenco na evropski ravni (nezmožnost Juventusa igrati v Champions League zaradi povezav med FIGC, CONI, UEFA in FIFA).

48 Tožeča stranka prav tako v točkah od 144 do 158 tožbe navaja, da omejujoči učinki konkurence, ki jih je prijavila Komisiji, občutno vplivajo na trgovino med državami članicami. To naj bi veljalo za trditve, ki jih je navedla pred Komisijo, v zvezi s kršitvijo prostega pretoka kapitala v smislu člena 56 ES. V zvezi s tem tožeča stranka v točkah od 159 do 171 tožbe pojasnjuje, da so se zaradi sankcij, naloženih Juventusu, omejile naložbe kluba, njegovih delničarjev in oseb, ki želijo pridobiti deleže v kapitalu kluba, kar vpliva na trgovino med državami članicami. Pojem „ki bi lahko prizadeli trgovino med državami članicami“ v smislu členov 81 ES in 82 ES bi bilo namreč treba razumeti tako, da obsega vse kartele, ki bi lahko ogrozili uresničitev ciljev Pogodbe, ne glede na to, ali lahko omejijo trgovino med državami članicami.

49 V zvezi s tem je treba ugotoviti, kot poudarja Komisija, da tožeča stranka očitno zamenjuje pojem vpliva na trgovino med državami članicami v smislu členov 81 ES in 82 ES s pojmom večje motnje na trgu. Vendar gre za zelo različna pojma, jasno opredeljena s sodno prakso (zgoraj v točki 35 navedena sodba AEPI proti Komisiji, točka 49).

50 Pojem vpliva na trgovino med državami članicami, na katerega se sklicuje tožeča stranka, je namreč pogoj za uporabo členov 81 ES in 82 ES. Brez vpliva na trgovino znotraj Skupnosti se ti določbi ne uporabita (glej zgoraj v točki 35 navedeno sodbo AEPI proti Komisiji, točki 50 in 51 in navedena sodna praksa).

51 Nasprotno pa pojem večje motnje na trgu, na katerega se je sklicevala Komisija, ko je v točkah od 41 do 49 izpodbijane odločbe poudarila, da ne obstaja znaten vpliv na delovanje skupnega trga, spada v okvir diskrecijske pravice Komisije, ki ji omogoča, da ne preuči pritožbe. Ta pojem namreč pomeni eno od meril presoje obstoja zadostnega interesa Skupnosti za preučitev pritožbe s strani Komisije. V tem okviru je Komisija dolžna v vsaki zadevi presoditi težo navedenih kršitev konkurence in trajnost

njihovih posledic. Ta obveznost med drugim pomeni, da Komisija upošteva trajanje in obseg prijavljenih kršitev ter njihov vpliv na položaj konkurence v Uniji (glej zgoraj v točki 35 navedeno sodbo AEPI proti Komisiji, točki 52 in 53 in navedena sodna praksa).

52 Kot je bilo ugotovljeno v točki 35 zgoraj, ima Komisija pravico, da ne preuči pritožbe, če ni večjih motenj na skupnem trgu, čeprav bi prijavljena ravnanja vplivala na trgovino med državami članicami v smislu členov 81 ES in 82 ES (zgoraj v točki 35 navedena sodba AEPI proti Komisiji, točka 54).

53 Trditve tožeče stranke, s katerimi želi dokazati vpliv na trgovino med državami članicami, so torej brezpredmetne.

54 Nazadnje, tudi če bi bilo nekatere očitke tožeče stranke mogoče razumeti tako, da se z njimi izpodbija presoja Komisije v zvezi z neobstojem motnje na trgu – za kar pa ne gre – se z nobenim elementom, ki ga je navedla tožeča stranka, ne more ovreči utemeljenost izpodbijane odločbe glede te točke.

55 Kot navaja Komisija v točkah 43 in 47 izpodbijane odločbe, vpliv Juventusu naložene sankcije nima znatnega obsega na konkurenčno strukturo nogometnega trga: klub je še naprej igral v Serie B in je lahko ponovno sodeloval v Serie A italijanskega prvenstva le eno leto po tem, ko je bil kaznovan, v Champions League pa le dve leti po tej sankciji. V Champions League je lahko v sezonah 2006/2007 in 2007/2008 kot predstavnik Italije sodeloval drug italijanski klub. Trditve tožeče stranke, ki se po eni strani nanašajo na morebitni učinek na cene, ki jih zaračunavajo nogometni klubi zaradi Juventusu naloženih sankcij, in po drugi strani na domnevno tveganje tajnega dogovarjanja med velikimi evropski klubi po nazadovanju Juventusa v Serie B, niso z ničimer utemeljene in torej z njimi ni ovržena ugotovitev Komisije, da zadevni ukrepi niso imeli znatnega vpliva na delovanje skupnega trga.

56 Torej je treba trditve tožeče stranke glede mednarodnega obsega zadeve zavrniti kot brezpredmetne, v vsakem primeru pa kot očitno brez pravne podlage.

Prenehanje učinkov zatrjevanih omejitev

57 Tožeča stranka zlasti v točkah od 73 do 76 tožbe ugovarja ugotovitvi glede neobstoja interesa Skupnosti za izvedbo preiskave zaradi prenehanja učinkov zatrjevanih omejitev, do katere je Komisija prišla v točki 48 izpodbijane odločbe.

58 Komisija izpodbija trditve tožeče stranke.

59 V zvezi s tem je treba spomniti, da se lahko Komisija v skladu z ustaljeno sodno prakso legitimno odloči – pod pogojem, da tako odločitev obrazloži – da ne bo ukrepala na podlagi pritožbe, s katero so prijavljena ravnanja, ki so že prenehala (sodba Splošnega sodišča z dne 16. septembra 1998 v združenih zadevah IECC proti Komisiji, T-133/95 in T-204/95, Recueil, str. II-3645, točka 146). Če pa želi Komisija svoje razmišljanje opreti na dejstvo, da je ravnanje prenehalo, je dolžna preveriti, ali so protikonkurenčni učinki še navzoči, in upoštevati težo in trajanje kršitve pri oceni interesa Skupnosti za obravnavanje pritožbe (sodba Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2007 v zadevi UFEX in drugi proti Komisiji, T-60/05, ZOdl., str. II-3397, točka 74). Če spoštuje to obveznost, lahko zavrne pritožbo, tudi če so kršitve dolgotrajne in zelo težke, pod pogojem, da se ne opira na vsebinsko nepravilna dejstva in da ne stori očitne napake pri presoji (zgoraj navedena sodba UFEX in drugi proti Komisiji, točka 140).

60 Ob upoštevanju te sodne prakse je zatrjevanje tožeče stranke, da trajanje zatrjevane kršitve in trajnost njenih učinkov ne moreta biti upoštevna dejavnika za presojo interesa Skupnosti za izvedbo preiskave, očitno napačno.

61 Poleg tega tožeča stranka ni navedla nobenega elementa, ki bi omogočal razumeti, kako bi protikonkurenčni učinki zatrjevanih kršitev lahko še trajali glede na to, da je Juventus lahko hitro ponovno začel tekmovati v Serie A italijanskega prvenstva in Champions League. Tožeča stranka prav tako ni dokazala, kako so lahko finančne posledice, ki so nastale Juventusu, trajno vplivale na cene, ki jih dosegajo ta klub in konkurenčni klubi.

62 Nazadnje, v nasprotju s trditvami tožeče stranke teoretična možnost, da bodo organi športnih organizacij v prihodnosti ponovili sporno ravnanje, ne omogoča sklepanja, da učinki prijavljenih ukrepov v obravnavani zadevi še trajajo.

63 Iz tega sledi, da je smela Komisija upravičeno sklepati, da ni interesa Skupnosti zlasti zato, ker so prenehali učinki zatrjevanih kršitev.

64 Trditev tožeče stranke je zato treba zavrniti kot očitno brez pravne podlage.

Možnost uvedbe postopkov pred nacionalnimi sodišči

65 Tožeča stranka izpodbija ugotovitev Komisije iz točk 45 in 46 izpodbijane odločbe, v skladu s katero je bilo pritožbo mogoče zavrniti zlasti zaradi možnosti uvedbe postopkov pred nacionalnimi organi in sodišči.

66 Komisija ob podpori intervenientke izpodbija trditve tožeče stranke.

67 V zvezi s tem je treba spomniti, da je dejstvo, da nacionalno sodišče ali nacionalni organ za konkurenco že odloča o vprašanju skladnosti omejevalnega sporazuma ali ravnanja s členoma 81 ES in 82 ES, element, ki ga Komisija lahko upošteva pri presoji interesa Skupnosti v zadevi (sodbi Splošnega sodišča z dne 24. januarja 1995 v zadevi Tremblay in drugi proti Komisiji, T-5/93, Recueil, str. II-185, točka 62, in z dne 3. julija 2007 v zadevi Au Lys de France proti Komisiji, T-458/04, neobjavljena v ZOdl., točka 72).

68 Komisija ima namreč v skladu z ustaljeno sodno prakso, kadar se posledice v pritožbi prijavljenih kršitev kažejo predvsem na ozemlju ene same države članice in kadar so bili sodišča in pristojni upravni organi te države članice pozvani, naj odločajo o sporih med pritožnikom in kršiteljem, pravico, da zavrne pritožbo zaradi nezadostnega interesa Skupnosti za nadaljnjo obravnavo zadeve, vendar le, če so lahko pravice pritožnika zadovoljivo zavarovane, zlasti v postopkih pred nacionalnimi sodišči, kar pomeni, da ta lahko zberejo dejstva, potrebna za ugotovitev, ali zadevna ravnanja pomenijo kršitev (zgoraj v točki 33 navedena sodba Automec proti Komisiji, točke od 89 do 96, in zgoraj v točki 67 navedena sodba Au Lys de France proti Komisiji, točka 83).

69 V obravnavani zadevi v nasprotju s trditvami tožeče stranke vpliv prijavljenih ukrepov na evropski ravni nima – kot je navedeno v točki 55 zgoraj – znatnega pomena, saj je težišče zadeve v Italiji.

70 Poleg tega tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza, da nacionalna pravna sredstva, ki so na voljo v italijanskem pravu, ne omogočajo zadovoljivega varstva njenih pravic. Nasprotno, iz spisa je razvidno, da je združenje po eni strani podprlo Juventus v okviru njegove tožbe pred TAR, s katero je izpodbijal odločbo zveznega razsodišča FIGC z dne 25. julija 2006, in po drugi strani samo vložilo tožbo pred TAR zoper odločbo odbora za poravnavo in arbitražo pri CONI z dne 27. oktobra 2006. Dejstvo, da je TAR po umiku tožbe Juventusa razglasilo intervencijo za brezpredmetno, in okoliščina, da je bila tožba združenja v skladu z nacionalnim pravom razglašena za nedopustno, ne onemogočata možnosti uvedbe postopkov pred nacionalnimi sodišči, ki jo je tožeča stranka uporabila (glej v tem smislu zgoraj v točki 67 navedeno sodbo Au Lys de France proti Komisiji, točka 86). Poleg tega bi lahko združenje začelo postopek pred italijanskim organom, pristojnim za konkurenco, te možnosti pa v obravnavani zadevi ni izkoristilo.

71 Glede domnevnih pritiskov na Juventus, da ne bi uveljavljal svojih pravic do vložitve tožbe pred nacionalnimi sodišči, je treba ugotoviti, kot priznava tudi tožeča stranka v točkah 13 in 364 tožbe, da Juventusu nikoli niso bile odvzete možnosti za vložitev pravnih sredstev na nacionalni ravni za izpodbijanje odločb, ki so jih sprejeli pritožbeni organi športnih organizacij.

72 Nazadnje, trditve tožeče stranke, da italijanska sodišča niso mogla zbrati dejstev, potrebnih za ugotovitev, ali zadevna ravnanja pomenijo kršitev členov 81 ES in 82 ES, niso z ničimer utemeljene. Dejstvo, da tožeča stranka meni, da bi bila Komisija primernejša za obravnavanje njene pritožbe, je namreč samo subjektivno mnenje, ki te institucije ne more zavezati k nadaljnji obravnavi pritožbe, kot da bi bila za njo izključno pristojna.

73 Zato je treba ugotoviti, da Komisija ni storila napake, ker je ocenila, da je uvedba postopkov pred nacionalnimi sodišči upošteven dejavnik za zavrnitev pritožbe.

74 Trditve tožeče stranke je treba zato zavrniti kot očitno brez pravne podlage.

Omejen gospodarski obseg zadeve

75 Tožeča stranka zlasti v točkah od 139 do 143 in od 150 do 157 izpodbija ugotovitve Komisije v zvezi z omejenim gospodarskim obsegom zadeve v točkah od 42 do 44 izpodbijane odločbe.

76 V zvezi s tem je treba spomniti, da podatki o številkah glede gospodarske škode, ki jo je utrpel Juventus, ki jih je tožeča stranka predložila v točki 151 tožbe, Komisiji niso bili predloženi pred sprejetjem izpodbijane odločbe. V skladu z ustaljeno sodno prakso se mora v okviru ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES zakonitost akta presoditi glede na informacije, ki jih je imel na voljo njegov avtor ob njegovem sprejetju (glej na primer sodbo Splošnega sodišča z dne 4. marca 2009 v zadevi Italija proti Komisiji, T-424/05, neobjavljena v ZOdl., točka 169). Kot je poudarila Komisija, je treba torej podatke o številkah, ki jih je predložila tožeča stranka, razglasiti za očitno nedopustne.

77 Tožeča stranka je zvezi z nedopustnostjo teh podatkov, ki jim je Komisija oporekala v odgovoru na tožbo, v repliki poudarila, da so bili ti podatki navedeni že v pritožbi in da je Komisija kršila načelo dobrega upravljanja, ker od združenja ni zahtevala niti najmanjših dodatnih informacij v zvezi z njimi in na splošno v zvezi z elementi pritožbe, ki so bili v izpodbijani odločbi opredeljeni kot nezadostni.

78 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu s členom 48(2) Poslovnika navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom.

79 Ugotoviti pa je treba, kot je to storila Komisija, da je trditev tožeče stranke, ki temelji na kršitvi načela dobrega upravljanja, nov razlog v smislu navedenega člena in jo je treba torej razglasiti za nedopustno.

80 Trditev tožeče stranke namreč ni bila navedena v fazi tožbe in ne spada med razloge, ki jih je ugotovila Komisija. Kot bo navedeno v točkah od 100 do 106 spodaj, je tožeča stranka v tretjem razlogu, navedenem v tožbi, v bistvu prikazala le dejstvo, da Komisija ni upoštevala pravnih in dejanskih okoliščin, navedenih v pritožbi. Vendar v tožbi ni nobenega očitka glede vprašanj, ki naj bi jih Komisija morala nasloviti na združenje, zlasti v zvezi z gospodarskim vplivom prijavljenih sankcij na Juventus.

81 Vsekakor, čeprav bi bilo mogoče trditve tožeče stranke o nespoštovanju načela dobrega upravljanja razglasiti za dopustne, Komisiji v okviru tožbe zoper odločbo o zavrnitvi pritožbe s področja konkurence ni mogoče očitati, da ni upoštevala elementa, o katerem jo je obvestil pritožnik in katerega obstoj bi lahko odkrila le z uvedbo preiskave (sodba Splošnega sodišča z dne 4. marca 2003 v zadevi FENIN proti Komisiji, T-319/99, Recueil, str. II-357, točka 43). Ker je namreč Komisija

dolžna preizkusiti le dejanske in pravne elemente, o katerih jo je obvestil pritožnik, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, ni dolžna dokazati, da je sprejela pripravljalne ukrepe (sodba Splošnega sodišča z dne 12. maja 2010 v zadevi EMC Development proti Komisiji, T-432/05, ZOdl., str. II-1629, točki 58 in 59).

82 Poleg tega je treba ugotoviti, da gospodarska izguba, ki jo je domnevno utrpel en sam sankcionirani gospodarski subjekt, ne dovoljuje samodejnega sklepa, da obstaja znaten vpliv na delovanje trga in da mora Komisija uporabiti svoje omejene vire za preiskavo zatrjevane kršitve.

83 V obravnavani zadevi je Komisija v točki 43 izpodbijane odločbe opozorila, ne da bi ji tožeča stranka ugovarjala, da v Champions League vsako leto sodeluje 32 klubov in da je lahko namesto Juventusa v njej sodeloval drug italijanski nogometni klub. Juventus je lahko ponovno tekmoval z drugimi evropskimi ekipami v sezoni 2008/2009. Komisija je lahko na podlagi teh elementov v točki 44 izpodbijane odločbe pravilno ugotovila, da ima zadeva omejen obseg in da ni zadostnega interesa Skupnosti za izvedbo podrobnih preiskav.

84 Kot je bilo navedeno v točki 55 zgoraj, teh konkretnih ugotovitev ni mogoče izpodbiti s splošnimi in neutemeljenimi navedbami tožeče stranke, prvič, o domnevni škodi za celotno delovanje nogometnega trga in, drugič, o zatrjevanem vplivu na cene, ki jih zaračunavajo nogometni klubi, in domnevnem tveganju tajnega dogovarjanja med velikimi klubi.

85 Iz tega sledi, do je treba očitke tožeče stranke o gospodarskem obsegu zadeve zavrniti kot deloma očitno nedopustne in vsekakor kot očitno brez pravne podlage.

86 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da je lahko Komisija pravilno ugotovila, da ni znatnega vpliva na delovanje trga, in zato zavrnila pritožbo.

87 Ker tožeča stranka ne izpodbija zakonitosti te ugotovitve, ki jo je primarno navedla Komisija, ni več treba – kot je navedeno v točki 43 zgoraj – preučiti, ali je Komisija nepravilno podredno ugotovila, da bi nadaljnja preiskava pritožbe od nje v vsakem primeru zahtevala, da izpelje preiskavo, katere obseg se zdi nesorazmeren glede na majhno verjetnost, da bo ugotovljena kršitev.

88 Četrti tožbeni razlog, ki ga je v bistvu navedla tožena stranka, je torej treba zavrniti kot deloma brezpredmeten, deloma očitno nedopusten in deloma kot očitno brez pravne podlage.

89 Ker je lahko Komisija pravno veljavno zavrnila pritožbo, ker ni bilo interesa Skupnosti za izvedbo preiskave, drugega tožbenega razloga, ki ga je ugotovila Komisija in ki se nanaša na kršitev pojma pravnega interesa, kot je bilo navedeno v točki 32 zgoraj, ni treba več preučiti.

Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

90 Tožeča stranka v točkah od 38 do 43 in 372 tožbe navaja, da je izpodbijana odločba na kratko obrazložena in da se sploh ne dotika dejanskih in pravnih elementov, ki jih je tožeča stranka navedla med upravnim postopkom. Po mnenju tožeče stranke pojasnila Komisije strankam ali sodišču ne omogočajo ugotovitve, kako je Komisija v obravnavani zadevi uporabila konkurenčno pravo Skupnosti.

91 Tožeča stranka v tožbi pojasnjuje, da bi morala Komisija razložiti dejansko in pravno sklepanje, ki jo je privedlo do tega, da je štela, da vpliv zatrjevanih kršitev na trgovino držav članic ni zadosten, ker je taka analiza predpogoj za izvajanje diskrecijske pravice na področju zavrnitve pritožb. Tožeča stranka tudi navaja, da Komisija ni odgovorila na njeno trditev, v skladu s katero odločbe organov športnih organizacij presegajo italijanske meje in so trajne. Nazadnje, Komisija naj ne bi pojasnila, zakaj naj bi bila njena naloga glede na sporni položaj tako nesorazmerna.

92 Komisija izpodbija trditve tožeče stranke.

93 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da mora obrazložitev posamezne odločbe po eni strani naslovniku omogočiti, da se seznani z okoliščinami, ki upravičujejo sprejeti ukrep, da po potrebi uveljavi svoje pravice in preveri, ali je odločba dobro utemeljena ali ne, po drugi strani pa sodišču Unije omogočiti izvajanje nadzora (glej zgoraj v točki 67 navedeno sodbo Au Lys de France proti Komisiji, točka 96 in navedena sodna praksa).

94 V zvezi s tem je treba spomniti, da Komisija pri obrazložitvi odločb, ki jih sprejme za zagotavljanje uporabe pravil konkurence, ni zavezana sprejeti stališča glede vseh trditev, ki jih stranke navajajo v podporo svoje zahteve, ampak zadostuje, da v besedilu odločbe navede dejstva in pravne preudarke, ki imajo bistven pomen (sodbi Splošnega sodišča z dne 18. septembra 1996 v zadevi Asia Motor France in drugi proti Komisiji, T-387/94, Recueil, str. II-961, točka 104, in z dne 17. julija 1998 v zadevi ITT Promedia proti Komisiji, T-111/96, Recueil, str. II-2937, točka 131).

95 Prvič, glede očitka tožeče stranke, v skladu s katerim naj pojasnila Komisije ne bi omogočala ugotovitve, kako je ta v obravnavanem primeru uporabila konkurenčno pravo Skupnosti, je treba ugotovili, kot je bilo navedeno v točkah od 7 do 9 in 51 zgoraj, da se Komisija v izpodbijani odločbi ni izjasnila o kršitvi členov 81 ES in 82 ES, ampak se je v skladu s sodno prakso po tem, ko je med drugim obrazloženo utemeljila, da ni večjih motenj na trgu, omejila na zavrnitev pritožbe. Tožeča stranka želi s trditvami o tem, da naj izpodbijana odločba glede te točke ne bi bila obrazložena, v resnici izpodbiti to, da se Komisija ni opredelila o domnevni kršitvi členov 81 ES in 82 ES s strani zadevnih organov športnih organizacij.

96 Iz izpodbijane odločbe je jasno razvidno, da je Komisija zavrnila pritožbo primarno zaradi neobstoja pravnega interesa tožeče stranke in podredno zaradi neobstoja interesa Skupnosti.

97 Zlasti glede neobstoja interesa Skupnosti je Komisija natančno pojasnila razloge, iz katerih je štela, da morebitni vpliv na trgovino med državami članicami ni zadosten in da so učinki zatrjevanih kršitev prenehali. S trditvami tožeče stranke o tem, da Komisija ni upoštevala njenih trditev v zvezi s tem, se v resnici izpodbija utemeljenost ugotovitev Komisije o tej točki.

98 V zvezi z nesorazmernostjo preiskave glede na verjetnost za ugotovitev kršitve je treba ugotoviti, da je Komisija v točkah od 50 do 56 izpodbijane odločbe jasno in utemeljeno pojasnila svoje sklepanje.

99 Glede na te ugotovitve je treba prvi tožbeni razlog tožeče stranke zavrniti kot očitno brez pravne podlage.

Tretji tožbeni razlog: kršitev Komisije v zvezi z njeno nalogo izvajanja in vodenja politike konkurence

100 Tožeča stranka trdi, med drugim v točkah od 370 do 372 tožbe, da je Komisija kršila svojo splošno nalogo izvajanja in vodenja politike konkurence, ker je uporabila postopkovne razloge, da bi se izognila svoji temeljni obveznosti, to je skrbi za izvajanje konkurenčnega prava Skupnosti, in da ni dovolj upoštevala dejanskih in pravnih elementov, navedenih v pritožbi.

101 V zvezi s tem je treba spomniti, da Komisija ni dolžna začeti postopkov za ugotovitev morebitnih kršitev prava Skupnosti in da med pravicami, ki jih imajo pritožniki, ni pravice do končne odločbe o tem, ali zatrjevana kršitev obstaja ali ne (sodba Splošnega sodišča z dne 27. septembra 2006 v zadevi Haladjian Frères proti Komisiji, T-204/03, ZOdl., str. II-3779, točka 27).

102 Komisija pa je vendarle dolžna skrbno preizkusiti dejanske in pravne elemente, o katerih jo je obvestil pritožnik (glej zgoraj v točki 33 navedeno sodbo Automec proti Komisiji, točka 79 in navedena sodna praksa, in sodbo Splošnega sodišča z dne 16. decembra 1999 v zadevi Micro Leader proti Komisiji, T-198/98, Recueil, str. II-3989, točka 27).

103 V obravnavani zadevi je iz različnih dopisov, ki sta si jih izmenjali tožeča stranka in Komisija, razvidno, da je zadnja pozorno preučila različne dejanske in pravne elemente, o katerih jo je obvestilo združenje. Tožeča stranka ne izpodbija dejstva, da je imela številne stike s službami Komisije in da so te nanjo naslovile zahteve za dodatne informacije zlasti o njenem pravnem interesu za vložitev pritožbe (glej točko 5 zgoraj). Komisija je šele po tem, ko jo je združenje v odgovoru na dopis, poslanem na podlagi člena 7(1) Uredbe št. 773/2004, obvestilo o podrobnostih in pojasnilih, zavrnila pritožbo (glej točki 6 in 7 zgoraj).

104 Ob upoštevanju dejanskih in pravnih elementov v pritožbi je treba ugotoviti, da je Komisija opravila ustrezen preizkus pritožbe in ji ni mogoče očitati kršitve njene naloge izvajanja in vodenja politike konkurence.

105 Nazadnje, tožeča stranka želi z očitki, da Komisija ni izpodbijala ali preučila nobene njene trditve, v resnici izpodbiti to, da se Komisija ni opredelila glede prijavljenih ravnanj.

106 V teh okoliščinah je treba tretji tožbeni razlog tožeče stranki zavrniti kot očitno brez pravne podlage.

Peti tožbeni razlog: kršitev členov 81 ES in 82 ES

107 Kot je bilo navedeno v točki 22 zgoraj, tožba vsebuje del z naslovom „Pravo“, ki je zelo utemeljen in ki se nanaša na kršitev členov 81 ES in 82 ES ter v katerem so v bistvu povzete trditve iz pritožbe glede prijavljenih ukrepov in iz odgovora združenja na dopis Komisije z dne 29. avgusta 2008.

108 V zvezi s tem je treba spomniti, da se Komisija v izpodbijani odločbi ni izrekla o domnevni kršitvi členov 81 ES in 82 ES s strani zadevnih organov športnih organizacij, ampak je le zavrnila pritožbo, ker po eni strani tožeča stranka ni imela pravnega interesa (glej točko 8 zgoraj) in ker po drugi strani ni bilo zadostnega interesa Skupnosti za izvedbo preiskave (glej točko 9 zgoraj). Trditve tožeče stranke glede kršitve členov 81 ES in 82 ES so torej brezpredmetne (glej v tem smislu zgoraj v točki 67 navedeno sodbo Au Lys de France proti Komisiji, točka 104).

109 Vendar kot je bilo navedeno v točki 42 zgoraj, ni mogoče izključiti, da so trditve tožeče stranke prav tako namenjene izpodbijanju ugotovitve Komisije, v skladu s katero je obseg potrebne preiskave nesorazmeren, glede na majhno verjetnost, da bo ugotovljena kršitev členov 81 ES in 82 ES (točke od 50 do 56 izpodbijane odločbe).

110 Vendar analiza trditev tožeče stranke ni več potrebna, ker je lahko Komisija – kot je bilo navedeno v točkah 86 in 87 zgoraj – pravilno zavrnila pritožbo, ker ni bilo znatnega vpliva na delovanje trga (točke od 41 do 49 izpodbijane odločbe).

111 Iz tega sledi, da s petim tožbenim razlogom nikakor ni mogoče upravičiti razglasitve izpodbijane odločbe za nično.

112 Glede na zgoraj navedeno je treba tožbo zavrniti v celoti, ker so tožbeni razlogi tožeče stranke v bistvu deloma brezpredmetni, deloma očitno nedopustni in deloma očitno brez pravne podlage.

Stroški

113 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

114 V skladu s členom 87(4), tretji pododstavek, Poslovnika lahko Splošno sodišče odredi, da intervenient nosi svoje stroške.

115 Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Komisije poleg njenih stroškov naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila Komisija.

116 V skladu s členom 87(4), tretji pododstavek, Poslovnika intervenientka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

sklenilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Associazione „Giùlemanidallajuve“ se naloži plačilo njenih stroškov in stroškov, ki so nastali Evropski komisiji.

3. Fédération internationale de football association (FIFA) nosi svoje stroške.

V Luxembourgu, 19. marca 2012.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
I. Pelikánová

Kazalo

Dejansko stanje . . . 2

Postopek in predlogi strank . . . 3

Pravo . . . 4

1. Predlog tožeče stranke: naložitev odredbe Komisiji . . . 4

2. Predlog za razglasitev ničnosti . . . 4

Četrti tožbeni razlog: kršitev pojma interesa Skupnosti . . . 5

Mednarodni obseg zadeve . . . 7

Prenehanje učinkov zatrjevanih omejitev . . . 8

Možnost uvedbe postopkov pred nacionalnimi sodišči . . . 9

Omejen gospodarski obseg zadeve . . . 10

Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve . . . 11

Tretji tožbeni razlog: kršitev Komisije v zvezi z njeno nalogo izvajanja in vodenja politike konkurence . . . 12

Peti tožbeni razlog: kršitev členov 81 ES in 82 ES . . . 13

Stroški . . . 13